

“Goengguen, даеuj ba, haеuj даеuj guhcaemz vei.” Lauxgawj youq bakdou ragdawz fwngz Luz Bingz.

Seizneix Luz Bingz cij lumj guh fangzhwnzloq dauq singj gvaqдаеuj, ndaw sim de naemj mboujндаеj youq gizneix dingz baenz nanz. Mboujlwnh dwg cib bi gaxgonq roxnaeuz dwg seizxneix, de cungj nyinhnaeuz liz gizneix yied gyae yied ndei.

“Mwngz lizhai Sanghaij ndaej geijlai bi la?” Sung Yingjyiz cam.

“Rim cib bi lo.”Luz Bingz naeuz.

Youq Sanghaij aen fanden he, Luz Bingz caeuq Sung Yingjyiz seizneix cingq laeglemx youq gwnz mbonq doxing doxgot. Dwg Sung Yingjyiz dingh aen fuengz neix, hix dwg Sung Yingjyiz iu Luz Bingz gvaqдаеuj. Daj Luz Bingz gietvaen le, baezneix dwg baeznduj song boux caemh ninz aen mbonq he—— Daj 1948 nienzдаеj itcig даengz 1949 nienz cawzcin, youq Sanhsih bae даengz Sanghaij le, ndangдаеj songde cijндаеj baenzneix doxdep. Songde doxhaeb doxnyaenj,doxndiep doxgyaez, doxgot doxumj baenz haemh, bouxlawz cungj mbouj baiqlaeujninz.

“Seizneix mwngz dauqдаеj ndaej dauqma Sanghaij lo.”Sung Yingjyiz naeuz.

“Dwg.”

“Hoeng gou dwg baeznduj даengz Sanghaij. Sanghaij caen gyaeu. Ngoenzlwenz gou caeuq Veimenz bae youz baenz ngoenz, youq bouqdiemq cawx le haujlai doxgaiq. Veimenz bang mwngz cawx diuz gaenheuxhoz he, hawj mwngz la?”

“Hawj lo.”

“Dwg gou heuh de cawx. Gou yawj hwnj mbaw gaenheuxhoz neix, gou naeuz gobiuj cug mbaw gaenheuxhoz neix itdingh gig ndei yawj, Veimenz couh cawx lo.”

“Veimenz mbouj saenq gou dwg gobiuj mwngz, baezlaeng youq dangqnaj de gaej heuh gou gobiuj.”

“De rox gijmaz la?”

“Mbouj. Hoeng de couh dwg mbouj saenq, de naeuz daj song lwgda mwngz yawj gou haenx couh rox gou mbouj lumj gobiuj mwngz.”

“Yez Gyanghconh couh yawj mbouj ok.”

“Lau dwg de cang huk bw.”

“Mbouj leixlangu de, gou mbouj lau de,

Canghfeigyaеuj

理髮師

□Fanz Yizbingz sij Munz Sugij boiz

□凡一平 著 蒙树起 译

“长官，来吧，进来吧，玩一玩。”在门口拉客的妓女招呼陆平。

陆平如梦惊醒，意识到他站的地方不能留恋。无论是十年前还是现在，他正确的选择就是逃离。

“你离开上海有多少年了？”宋颖仪说。

“整整十年。”陆平说。

他们现在秘密依偎在上海某饭店单人客房的双人床上。房间是宋颖仪订的，约会也是宋颖仪要求。自陆平结婚以来，这还是宋颖仪陆平第一次同床共枕——两人的身体从1948年底一直分开到1949年春、从山西东进上海，才彼此交给了对方。他们的情欲因为美丽浪漫的上海而如痴如醉、高潮迭起。

“现在你终于回上海了。”宋颖仪说。

“是。”

“我可是第一次到上海。上海真美。昨天我和会棉去逛了一天，在商店买了很多东西。会棉给你买了一条围巾，给你了吗？”

“给了。”

“我让她买的。我看中给你的那条围巾，就对会棉说表哥戴这条围巾一定很好看，会棉就买下了。”

“会棉不信我是你表哥，以后在她面前别叫我表哥。”

“她知道什么啦？”

“没有。但她就是不信，她说从你看我的眼神就觉得不像。”

“叶江川就看不出来。”

“他可能在装傻。”

“无所谓，我不怕他，现在。我想和你在一起就在一起。”

“我们有多久不在一起了？”

“从你和会棉成婚以后。”

“我们以后怎么办？”

“我也不知道。我只知道我爱你，为了你，我什么都肯去做。”

“我也爱你，可我什么都不能为你做。”

“你能给我快乐，快乐就是幸福，这就够了。”

“哎，你回原来你住过的地方去看了没有？什么时候也带我去？”

“我去过了，可理发店已经没有了。”

“那你师傅呢？”

“死了。我杀了日本人后，师傅就让你爸带我逃走，他和你爸是好友，你爸正好来上海做买卖。日本人找不到我，就把我师傅抓起来，给……”

“你是怎么把日本人给杀的？”

“日本人奸污我师傅的女儿，被我遇上。我拉开那个日本人，他和我打了起来，我身上正好带把剃刀，不知怎么，就把他喉咙给割了。”

“你师傅的女儿呢？”

“当然也被日本人杀了，我想。”

“你其实和日本人共戴天。”

“是的。”

“后来你给日本人做事，说你是汉奸，我就不信。”

“我那是为了你爸，为了我身边的人不再因为我而死。”

“我理解你陆平。”

“后来还是你救了你爸和我。”

“我说过，为了我爱的人我什么都肯做。只有我爱的人活着，我活着才有意思。”

“我想活着，可我现在是军人，而且在一个腐败的军队里，我不知道能活到什么时候？”

“不管发生什么，你一定得活着。你明白吗？”

宋颖仪翻身趴到陆平的身上，黑亮的长发浓密下垂，像帘子一样遮蔽自己的脸和陆平的脸。陆平伸手把发帘撩开。他看见情人的眼睛红润而忧伤。

71师师长率兵起义功亏一篑，被军长叶江川及时挫败。师长谭盾被五花大绑，推到叶江川的面前。叶江川看着跟随他多年的兄弟，挥泪如雨。他说你还有什么要求，告诉我。谭盾想了想，说我一身臭汗，你让我洗个澡吧，最好还能理个发，我这样乱糟糟脏兮兮的，不能去天堂，只能下地狱。

叶江川说：“那让陆平给你理吧。”

seizneix. Gou siengj caeuq mwngz youq doxcaez couh youq doxcaez.”

“Songraeuz miz geijlai nanz mbouj youq doxcaez la?”

“Daj mwngz caeuq Veimenz gietvaen le couh mbouj doxumj gvaq.”

“Songraeuz baelaeng baenzlawz guh?”

“Gou hix mbouj rox. Gou caenh rox gou gyaez mwngz, vihle mwngz, gou gijmaz cungj haengj guh.”

“Gou hix gyaez mwngz, hoeng gou lijcaengz ndaej bang mwngz guh saek yiengh. ”

“Mwngz hawj gou vaiqvued, vaiqvued couh vuenyungz, baenzneix couh gouq lo.”

“Ai, mwngz dauqbae diegyouq gaxgonq mwngz yawj gvaq mbouj caengz? Seizlawz hix daiq gou bae?”

“Gou bae gvaq lo, hoeng bouqfeigyaеuj gaenq mboujmiz lo.”

“Saefouh mwngz ne?”

“Dai lo. Gou gaj vunz Yizbwnj le, saefouh couh heuh daxboh mwngz daiq gou deuz, de caeuq doxboh mwngz dwg baengzyoux ndei, daxboh mwngz dingjlingz даеuj Sanghaij guh gaicawx. Vunz Yizbwnj ra mbouj raen gou, couh gaemh saefouh gou hwnjдаеuj.”

“Mwngz vihmaz gaj vunz Yizbwnj?”

“Vunz Yizbwnj gaemh’ ej dahlwg saefouh, gou bungz даengz lo. Gou rag bouxvunz Yizbwnj haenx, caeuq de doxhoenx, gwnz ndang gou miz fagдаeq he, gou yungh fagдаeq heh conghhoz de.”

“Dahlwg saefouh mwngz ne?”

“Wngdang hix deng vunz Yizbwnj gaj dai lo, gou naemj.”

“Mwngz gizsaed ndaenq vunz Yizbwnj dahraix.”

“Dwg.”

“Gvaqlaeng mwngz bang vunz Yizbwnj guh saeh, naeuz mwngz dwg hangenh, gou couh mbouj saenq.”

“Gou dwg bang daxboh mwngz, gou mbouj hawj vunz henzndang gou aenvih gou ngaiz dai.”

“Gou saenq mwngz.”

“Gvaqlaeng lij dwg mwngz гаеuq daxboh mwngz caeuq gou.”

“Gou gangj gvaq, vih bouxyoux gou gyaez haenx gou gijmaz cungj haengj bae guh. Caenhmiz bouxyoux gou gyaez haenx lij lix, ngoenzceij gou cij vandiemz.”

“Gou siengj lix, hoeng gou seizneix lij dang bing, youq ndaw ginhdui nduknaeuh baenzneix, gou mbouj rox ndaej lix даengz seizlawz.”

“Mboujguenj fatseng gijmaz saeh, mwngz itdingh аeu lix, rox lwi?”

Sung Yingjyiz fonj ndang bamz даengz gwnz ndang Luz Bingz, gij byoemgyaеuj youh ndaet youh ndaem haenx hoem dawz aen naj swhgeij caeuq aen naj Luz Bingz. Luz Bingz yaengx fwngz bued hai bwn’ gyaeuj, yawjraen song lwgda youxsau yousim youh hoengzgwd.

71 sw hwhcangj daiq bing gijyi mbouj baenz, ngaiz ginhcangj Yez Gyanghconh dwk baih lo. Swhcangj Danz Dun ngaiz lamh даengz dangqnaj Yez Gyanghconh. Yawj boux beixnuengx gaenriengz sw hgeij haujlai bi neix, raemxda Yez Gyanghconh raebyoegbyoeg. De naeuz mwngz lij miz gijmaz iugouz, gangj hawj gou. Danz Dun naemj yaep he, naeuz gou даengx ndang cungj haеugyaq, mwngz hawj gou swiq ndang mbat he, ceiq ndei dwg fei baez gyaeuj dem, mboujne gou baenzneix uqlah, lau dwg hwnj mbouj ndaej diendangz, ngaiz roengz deihlauz ne.

Yez Gyanghconh naeuz: “Baenzneix heuh Luz Bingz bang mwngz fei ba.”